

minen els materials calcaris (mesozoic) formant marcats pel glaciariisme quaternari, té cap a llevant, la "Sierra Cebollera", a ponent la de Neila i al nord les serres de San Millán, La Demanda i San Lorenzo. La bellesa i la singularitat d'aquestes muntanyes castellanes que s'alcen sobre un mar de pi roig, ha esdevingut font d'inspiració literària a escriptors com: Gustavo-Adolfo Bécquer, Gerardo Diego, Jorge García Nieto, etc. i sobretot d'Antonio Machado el qual, fins i tot, va pujar fins el cim de la Muela de Urbión durant el mes de setembre de 1910 quan vivia a Soria. Amb un grup d'amics, van anar, amb el cotxe correu, fins al poble Vinuesa en el qual van llogar cavalls per anar fins a Covaleda i des d'allí van emprendre la pujada definitiva a la serra fins a arribar al cim de l'Urbión des del qual, extasiats per la bellesa que els envoltava, contemplaren bona part de Castella. La davallada la van fer cap a la "Laguna negra" i la vall de Revinuesa.

Nosaltres, aprofitant un pont de tres dies, vàrem anar fins al bonic poble de Covaleda situat a 1.214 metres d'altitud i a 41 quilòmetres de Soria, des del qual, després de deixar-hi el cotxe, vàrem començar a caminar, des de prop de l'església, en direcció a uns dipòsits d'aigua i després fins a un característic indret anomenat "Los Hoyos", ja en el bosc, en el qual hi ha una antena que es veu des del poble i, tot seguit, trobem la carretera que puja a de

J. Mundet

Muela i "Lagunas de Urbión". En aquest circ neix el Duero